RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 98.879 van 17 september 2001
in de zaak A. 67.253/IX-1506.

In zake : de NV ROPRIVEST,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. GUNS,
kantoor houdende te AFFLIGEM,
Kasteelstraat 58

tegen :

het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. VAN ORSHOVEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Emile Maxlaan 149.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV ROPRIVEST op 22 januari 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 29 november 1995 van de Vlaamse regering waarbij het totaal productiequotum voor de grindwinning voor de jaren 1996 en 1997 wordt vastgelegd;

Gelet op het arrest nr. 60.854 van 10 juli 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 17 november 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 september 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. GUNS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat W. DEFOOR die, loco advocaat P. VAN ORSHOVEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 27 september 1990 wordt door Eric DE PRINS en zijn echtgenote de SA PRINVEST opgericht als een patrimoniumvennootschap die immobiliëntransacties verricht en roerende waarden verhandelt. De vennootschap is eigenaar van de gebouwen waarin de "groep De Prins" -een aantal vennootschappen die actief zijn in onder meer de grindhandel- zijn activiteiten uitoefent. Die vennootschap koopt op 18 en 19 oktober 1990 verschillende percelen grond in de gemeente Meeuwen-Gruitrode in het gebied Solterheide.

Op 7 maart 1991 wijzigt de vennootschap haar naam in ROPRIVEST -de huidige verzoekende partij- en wordt de bv VAN ROOSMALEN'S TRANSPORT EN HANDELSMAATSCHAPPIJ -een vennootschap die ook de grindwinning beoefent en die tot 1981 in Limburg aan grindwinning gedaan blijkt te hebben- bij de vennootschap betrokken. Volgens de verzoekende partij gebeurt die hervorming met "als doel over te gaan tot de exploitatie van grind (in Solterheide)" en heeft de vennootschap voortaan twee hoofdaandeelhouders die samen 590 van de 600 aandelen bezitten, te weten de BV VAN ROOSMALEN'S TRANSPORT EN HANDELSMAATSCHAPPIJ en Eric DE PRINS.

Uit het dossier van de zaak blijkt dat de verzoekende partij pas op 7 maart 1997 haar statuten heeft gewijzigd door haar maatschappelijk doel als volgt te bepalen: "het winnen van grind".

1.2. Het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het grindfonds en tot regeling van de grindwinning (Belgisch Staatsblad van 14 oktober 1993) bevat in hoofdstuk II een aantal "maatregelen betreffende de grindwinning". Daar wordt bepaald dat vanaf 1 januari 2006 een einde wordt gemaakt aan elke grindwinning in de provincie Limburg (artikel 14, § 1). Artikel 16 stelt een productiequotum voor de grindwinning in. Het luidt als volgt :

> "Art. 16. § 1. Om de 2 jaar bepaalt de Vlaamse Executieve het totaal produktiequotum voor grindwinning teneinde een planmatige en geleidelijke afbouw van de grindwinningssector te verwezenlijken tegen 1 januari 2006.
>
> De Vlaamse Executieve verdeelt het tweejaarlijks produktiequotum onder de houders van de nodige vergunningen voor de exploitatie van een grindwinning pro rata van het gemiddelde produktievolume van de meest representatieve produktiejaren tijdens de periode van vijftien jaar die voorafgaat aan de jaren waarop het produktiequotum betrekking heeft.
>
> In afwijking kan er een beperkt deel van het tweejaarlijks produktiequotum worden toegewezen aan bedrijven die op 1 januari 1991 eigenaar waren of een ontginningsrecht hadden op gronden die toen gelegen waren in een ontginningsgebied dat voor grindwinning in aanmerking kwam. Een dergelijke afwijking kan slechts onder de volgende voorwaarden worden toegestaan :
>
> - dat er binnen de zes maanden na de eerste bekendmaking van de produktiequota in het Belgisch Staatsblad een aanvraag tot het verkrijgen van een deel van de tweejaarlijkse produktiequota bij de Vlaamse minister bevoegd voor de natuurlijke rijkdommen wordt ingediend;
> - dat de beoordeling zal gebeuren op grond van de ervaring in de grindwinning en de financiële en technische capaciteiten van het bedrijf;
> - dat het toegewezen deel van het produktiequotum de aanwezige grindhoeveelheden binnen bovenvermelde gronden niet overstijgt;
> - dat het eigendoms- en/of ontginningsrecht officieel geregistreerd is of zijn;
> - dat het bedrijf bij de goedkeuring van het decreet over geen vergunde grindwinning met recht op een produktiequotum beschikt.
>
> Ingeval een houder meer dan één vergunning voor de exploitatie van grind bezit, wordt het quotum per afzonderlijk grindwinningsgebied berekend en toegekend.
>
> Het bij het einde van de tweejaarlijkse periode niet gebruikte gedeelte van een produktiequotum kan enkel in het geval van heirkracht worden overgedragen op de volgende tweejaarlijkse periode.
>
> De Vlaamse Executieve zal bij het vaststellen van de produktiequota een onderscheid maken tussen vallei- en berggrind.
>
> § 2. De in § 1 bedoelde produktiequota worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad vóór 1 december voorafgaand aan de tweejaarlijkse periode waarop zij betrekking hebben. De produktiequota voor de eerste tweejaarlijkse periode worden bekendgemaakt uiterlijk één maand na de bekendmaking van dit decreet.
>
> § 3. Een houder van de nodige vergunningen voor de exploitatie van grind kan het hem toegewezen produktiequotum geheel of ten dele overdragen aan

een andere houder. Dergelijke overdracht wordt op straffe van nietigheid, binnen de vijf werkdagen vanaf de overdracht, aangemeld bij het grindcomité.

§ 4. De Vlaamse Executieve kan bij overschrijding van het toegewezen produktiequotum de vergunning voor de exploitatie van grind schorsen voor de periode die zij vaststelt en, ingeval het produktiequotum met meer dan 20 procent wordt overschreden, de vergunning voor de exploitatie van grind definitief intrekken of het produktiequotum voor de volgende tweejaarlijkse periode halveren. In ieder geval wordt de gedurende twee kalenderjaren teveel gewonnen hoeveelheid grind in mindering gebracht van het produktiequotum voor de volgende tweejaarlijkse periode".

Bij arrest nr. 35/95 van 25 april 1995 heeft het Arbitragehof de beroepen tot nietigverklaring die bij hem zijn ingediend tegen artikel 16 verworpen.

1.3. Ter uitvoering van het hiervoor geciteerde artikel 16 van het grinddecreet treft de Vlaamse regering op 15 juni 1994 een besluit "houdende vastlegging van het totaal productiequotum voor grindwinning voor 1994 en 1995", waarin enerzijds het totaal productiequotum voor vallei- en berggrind voor die jaren wordt bepaald (6 800 000 ton , respectievelijk 3 450 000 ton voor het jaar 1994 en 6 600 000 ton, respectievelijk 3 450 000 ton voor het jaar 1995), en anderzijds de opsplitsing gebeurt, per grindexploitant, van die totale productiequota. De verzoekende partij komt niet voor op die lijsten. Het besluit van 15 juni 1994 wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 29 december 1994.

1.4. Bij brief van 21 juni 1995 dient de NV ROPRIVEST een aanvraag in om, bij toepassing van artikel 16, § 1, derde lid van het grinddecreet, een deel van de tweejaarlijkse productiequota te krijgen. Zij deelt mee dat zij voldoet aan de voorwaarden gesteld door artikel 16 van het grinddecreet. Nog vier andere vennootschappen dienen een dergelijke aanvraag in.

1.5. Volgens de nota VR/95/2911/doc.0894 -hem voorgelegd door de administratie op 16 november 1995- stelt de Vlaamse minister van Economie aan de Vlaamse regering voor om een beperkt deel van de productiequota (valleigrind : 6 400 000 ton voor 1996 en 6 200 000 ton voor 1997; berggrind : 3 450 000 ton voor 1996 en 1997) toe te wijzen aan de verzoekende partij (1,05% van het quotum valleigrind : 67 200 ton in 1996 en 65 100 ton in 1997) en de NV DRANACO, de enige twee vennootschappen die volgens de minister voldoen aan alle voorwaarden van artikel 16, § 1, derde lid van het decreet. Wat de verzoekende partij betreft wordt, inzonderheid met betrekking tot 'criterium 3' ("dat de beoordeling zal gebeuren op

grond van de ervaring in de grindwinning en de financiële en technische capaciteiten van het bedrijf") volgende motivering vermeld :

> "Uit de stukken blijkt genoegzaam dat de groep VAN ROOSMALEN een uitgebreide ervaring bezit in de grindwinning en dat zowel de groep DE PRINS als de groep VAN ROOSMALEN voldoen aan de vereiste van de financiële en technische capaciteiten, wat zijn onmiddellijke implicaties heeft voor de NV ROPRIVEST. In deze vennootschap werd immers enkel als kapitaal de aankoopprijs van de gronden te Solterheide aangehouden, daar een werkelijke exploitatie tot op heden niet mogelijk bleek".

1.6. In een telefax van 27 november 1995 wordt aan de Vlaamse minister van Economie door de NMKN bijkomende informatie bezorgd over de NV ROPRIVEST.

In die telefax wordt onder meer gesignaleerd dat de bestuurders E. DE PRINS en J.E.P. VAN ROOSMALEN tevens bestuurder geweest zijn van vennootschappen die failliet werden verklaard en dat de NV ROPRIVEST op de korte termijn zeer zwak scoort en er zich liquiditeitsproblemen kunnen voordoen "wat het gevaar op faling dan ook reëel maakt".

Volgens de nieuwe nota VR/95/2911/doc. 0894Bis, waarbij een verslag van een interkabinettenwerkgroep van 22 november 1995 is gevoegd, stelt de Vlaamse minister van Economie aan de Vlaamse regering voor een beperkt deel van het tweejaarlijks productiequotum toe te wijzen aan de NV DRANACO.

Gesteld wordt nu dat van alle aanvragers enkel de NV DRANACO aan alle voorwaarden van art. 16, § 1, al. 3, grinddecreet voldoet.

1.7. Op 29 november 1995 verklaart de Vlaamse regering zich akkoord met het haar op basis van de nota VR/95/2911/doc. 0894Bis voorgelegde ontwerp houdende vastlegging van het totaal productiequotum voor grindwinning voor 1996 en 1997. Het is het besluit waarvan thans de vernietiging wordt gevorderd. In de aanhef wordt gesteld :

> "Overwegende dat na juridisch onderzoek blijkt dat enkel de N.V. DRANACO volledig voldoet aan de voorwaarden zoals gesteld in artikel 16 van het grinddecreet om toewijzing te bekomen van een beperkt deel van het tweejaarlijks produktiequotum"

en in het dispositief wordt dan enerzijds het totaal productiequotum voor de grindwinning bepaald (art. 1 : valleigrind, 6 400 000 ton voor 1996 en 6 200 000 ton voor 1997; berggrind, 3 450 000 ton voor 1996 en 3 450 000 ton voor 1997) en anderzijds de productiequota voor valleigrind (art. 2) en berggrind (art. 3) per onderneming bepaald.

Dat besluit wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 2 december 1995.

1.8. Op 12 januari 1996 zendt de Vlaamse minister van Economie een aangetekende brief naar de bestuurders van de NV ROPRIVEST waarin het volgende wordt gesteld :

> "Op 21 juni 1995 diende U als bestuurders van de NV ROPRIVEST een aanvraag in tot het verkrijgen van een deel van de tweejaarlijkse produktie-quota, dit in uitvoering van artikel 16, §1, derde lid van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het grindfonds en tot regeling van de grindwinning.
>
> Tot mijn spijt moet ik U meedelen dat Uw firma niet in aanmerking komt voor de toekenning van een gedeelte van het produktiequotum, zoals U wellicht reeds weet door de publicatie van bovengenoemd besluit van de Vlaamse regering in het Belgisch Staatsblad van 2 december 1995.
>
> Volgende motivering leidde tot de afwijzing van Uw aanvraag : Krachtens artikel 16, §1, derde lid van het grinddecreet zal de beoordeling gebeuren op grond van de ervaring in de grindwinning en de financiële en technische capaciteiten van het bedrijf.
>
> 'De NV ROPRIVEST bezit als zelfstandig persoon in het rechtsverkeer als zodanig geen ervaring in de grindwinning en beschikt slechts over een balanstotaal van 5,6 miljoen frank.
>
> Gelet enerzijds op het feit dat de voorwaarden zeer restrictief dienen geïnterpreteerd te worden (het bedrijf zelf dient over de nodige ervaring en financiële en technische capaciteiten te beschikken), en anderzijds dat een Belgische onderneming van de groep VAN ROOSMALEN (de aandeelhouder van de NV ROPRIVEST die over ervaring in de grindwinning beschikt) reeds eerder in faling is gegaan en dat zowel een bestuurder namens de groep DE PRINS als een bestuurder namens de groep VAN ROOSMALEN, volgens recent ingewonnen handelsinlichtingen, betrokken waren bij falingen (waardoor getwijfeld kan worden aan de financiële capaciteiten van de Belgische onderneming ROPRIVEST), kan niet anders besloten worden dan dat aan criterium 3 niet is voldaan.
>
> Daar cumulatief aan alle voorwaarden voldaan dient te zijn en niet voldaan is aan de eerste voorwaarde, dienen de overige criteria niet nader onderzocht te worden'.
>
> U hiermede op de hoogte brengend van de motivering van de Vlaamse regering die leidde tot de afwijzing van Uw aanvraag".

2.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie betoogt dat het beroep betrekking heeft op een aangelegenheid die buiten het maatschappelijk doel van de verzoekende partij ligt en dat er geen actueel belang aanwezig is aangezien de productiequota die met het bestreden besluit zijn toegekend normaliter reeds opgebruikt zijn;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij zich bij het onderzoek van de aanvraag van de verzoekende partij blijkbaar nooit heeft afgevraagd of de verzoekende partij met haar aanvraag wel binnen haar maatschappelijk doel was

gebleven; dat, nadat de Raad van State in het arrest nr. 60.854 van 10 juli 1996, waarbij de vordering tot schorsing van het bestreden besluit is verworpen, aangenomen had dat de winning van grind niet het "enig statutair doel" was van de verzoekende partij, de verwerende partij ook in haar memorie van antwoord die vaststelling niet betwist heeft; dat zij tot de allerlaatste stap in de procedure gewacht heeft om de exceptie te formuleren; dat de vaststelling zich opdringt dat de verwerende partij door haar eigen langdurig stilzitten, met de miskenning van de rechten van verdediging van de verzoekende partij tot gevolg, het recht verbeurd heeft om de exceptie aan te voeren;

2.2.2. Overwegende, wat het actueel belang van de verzoekende partij betreft, dat met de vernietiging van het hier bestreden besluit de verzoekende partij kan doen vaststellen dat haar aanvraag van 21 juni 1995 ten onrechte verworpen is, wat haar uitzicht biedt op een heroverweging van haar dossier; dat die heroverweging, in functie van het eventueel vernietigingsarrest, van belang kan zijn voor de toekomstige beoordelingen die de verwerende partij nog moet maken met betrekking tot de jaren waarvoor nog geen quotum is vastgesteld en waarop de enige aanvraag van 21 juni 1995 ook betrekking heeft; dat in die zin de verzoekende partij nog belang heeft bij het annulatieberoep;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het eerste middel de schending aanvoert van de formele motiveringswet en van de hoorplicht doordat, eerste onderdeel, de redenen waarom haar aanvraag geweigerd is niet in het bestreden besluit zijn vermeld en ook niet tezamen met het besluit zelf ter kennis zijn gebracht aangezien de motieven haar slechts met een brief van 12 januari 1996 zijn medegedeeld en doordat, tweede onderdeel, zij door de verwerende partij niet gehoord is en derhalve niet de gelegenheid heeft gehad om iets te weerleggen zodat de verwerende partij geen correct zicht heeft kunnen hebben op de feitelijke gegevens van de zaak;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord vooreerst stelt dat de wet van 29 juli 1991, een wet van de federale overheid aangenomen met een gewone meerderheid, niet van toepassing is op de Vlaamse regering en dat, indien zulks toch het geval is, er reden is om aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag te stellen over de bevoegdheidsoverschrijding die de federale wetgever kan begaan hebben door de wet van 29 juli 1991 ook van toepassing te maken op de gemeenschaps- en de gewestregeringen; dat zij vervolgens

betoogt dat artikel 13, § 1, van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering -naar luid waarvan de diensten "in begrijpelijke vorm (moeten) toelichten"- niet van toepassing is op de Vlaamse regering zelf; dat zij, ten gronde, stelt dat de verzoekende partij op 12 januari 1996 op de hoogte is gebracht van de motieven op grond waarvan haar verzoek is afgewezen en dat de verzoekende partij in de loop van het onderzoek omstandig door de administratie is gehoord;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord uiteenzet dat de wet van 29 juli 1991 wel degelijk op de Vlaamse regering van toepassing is en dat die wet geschonden is omdat de motieven van het bestreden besluit haar niet tezamen met de beslissing zelf ter kennis gebracht zijn; dat zij met betrekking tot de hoorplicht verduidelijkt dat de minister eerst een voor haar gunstig ontwerp aan de regering heeft voorgelegd maar dat hij dan plots, op grond van "niet-gecontroleerde en niet-gespecificeerde gegevens en geruchten, die (haar) niet waren bekendgemaakt en waartegen zij zich niet heeft kunnen verweren", een negatief standpunt heeft ingenomen; dat te dien aanzien de verzoekende partij in haar laatste memorie nog betoogt dat de uiteindelijke zienswijze van de minister afwijkt van de hem door de administratie voorgelegde voorstellen en dat zij de kans had moeten krijgen om daarover haar standpunt ter kennis van de verwerende partij te brengen;

3.4.1.1. Overwegende, wat betreft de aangevoerde schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dat die wet ertoe strekt de bestuurde terdege te informeren over de beslissingen die jegens hem worden genomen en hem aldus een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing dat hij in staat is te oordelen of het zin heeft zich, ten aanzien van de motieven, tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft; dat, met die doelstelling voor ogen, de vaststelling zich opdringt dat hij die de werkelijk door het bestuur in aanmerking genomen motieven van een te zijnen opzichte getroffen beslissing kent, geen voordeel kan halen uit een vernietiging op grond van het door de wet van 29 juli 1991 ingestelde vormvoorschrift, in welk geval het middel dan niet ontvankelijk is;

3.4.1.2. Overwegende, in dit geval, dat de verwerende partij met haar brief van 12 januari 1996 aan de verzoekende partij in alle duidelijkheid de redenen heeft bekendgemaakt waarop de weigering om haar geen quotum toe te kennen -dit is het

op de verzoekende partij toepasselijk aspect van het collectief besluit van 29 november 1995- gesteund is; dat de verzoekende partij op dat ogenblik de nodige kennis had om haar houding tegenover die weigering -en op grond daarvan tegenover de verdeling van beschikbare quota aan anderen- te bepalen en om aldus, binnen de termijn die zij ter zake moest naleven, de vernietiging te vragen van het gehele besluit van 29 november 1995 dat bekendgemaakt is in het Belgisch Staatsblad van 2 december 1995; dat daaruit volgt dat de verzoekende partij zich niet nuttig op de schending van de formele motiveringswet kan beroepen; dat, aangezien het middel niet ontvankelijk is, er geen reden is om aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag te stellen over de mogelijke bevoegdheidsoverschrijding die de federale wetgever zou kunnen begaan hebben;

3.4.2. Overwegende, wat de schending van de hoorplicht betreft, dat de verzoekende partij zich verzet tegen een besluit waarbij haar aanvraag voor een beperkt deel van het grindquotum wordt geweigerd omdat zij niet aan de gestelde voorwaarden voldoet; dat in de regel een beslissing waarbij een aangevraagd voordeel niet wordt toegekend niet aan tegenspraak onderworpen moet worden, tenzij zulks door een formele tekst verplicht gesteld is; dat het bestuur over dergelijke aanvraag beslist op grond van de hem door de betrokkene voorgelegde gegevens en met inachtneming van de gegevens die uit het onderzoek van de zaak blijken; dat de omstandigheid dat de minister in de loop van het besluitvormingsproces argumenten vindt om zijn initiële mening te herzien ook geen reden moet zijn om de betrokkene over die argumenten te ondervragen; dat het tweede onderdeel van het middel niet gegrond is;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het tweede middel aanvoert dat de afwijzing van haar aanvraag berust op een onjuiste interpretatie van artikel 16 van het grinddecreet en dat de motieven en de gegevens die voor die afwijzing in aanmerking genomen zijn niet juist zijn of ten onrechte worden ingeroepen; dat zij aldus betwist dat zij geen ervaring zou hebben in de grindwinning aangezien haar twee hoofdaandeelhouders, de BV VAN ROOSMALEN'S TRANSPORT EN HANDELSMAATSCHAPPIJ enerzijds en E. DE PRINS, gedelegeerd bestuurder en hoofdaandeelhouder van de NV DE PRINS EN C°, anderzijds, een ruime ervaring inzake grindexploitatie en -handel bezitten en betoogt dat het tegenwerpen aan een rechtspersoon dat hij geen ervaring heeft ingaat tegen de vrijheid van handel en van vereniging, tegen de geest van het grinddecreet en tegen de tekst van artikel 20 van het grinddecreet dat de overdracht van

trekkingsrechten toelaat; dat zij tegen het motief dat zij slechts over een balanstotaal zou beschikken van 5,6 miljoen frank inbrengt dat zij pas op 27 september 1990 opgericht is en dat de balansen van haar aandeelhouders bewijzen dat zij over toereikende mogelijkheden beschikt; dat zij, wat de stelling van de verwerende partij met betrekking tot de kredietwaardigheid van een onderneming betreft, uiteenzet dat het verkeerd is te vertrekken van niet nader geïdentificeerde onderdelen van een groep; dat zij tenslotte betoogt dat de faillissementen van een dochteronderneming van de BV VAN ROOSMALEN en van de NV DENDERBETON geen invloed hebben op de financiële positie van haarzelf of van een van de groepen VAN ROOSMALEN en DE PRINS;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar de tekst van artikel 16, § 1, van het grinddecreet en de daar opgesomde voorwaarden opdat een bedrijf een beperkt quotum zou kunnen genieten; dat zij betoogt dat die voorwaarden "uiteraard (moeten) vervuld zijn door het bedrijf waaraan een aandeel in het produktiequotum wordt toegekend, dit is naar luid van diezelfde bepaling 'de eigenaar van of de houder van het ontginningsrecht op gronden die op 1 januari 1991 gelegen waren in een ontginningsgebied dat voor grindwinning in aanmerking kwam' (zonder dat) de Vlaamse regering (ter zake een) beoordelingbevoegdheid (bezit)"; dat volgens haar de verzoekende partij en niemand anders die voorwaarden moest vervullen; dat zij vervolgens stelt dat de verzoekende partij geen enkele ervaring in de grindwinning heeft omdat zij nooit aan grindwinning gedaan heeft en dat, met die vaststelling voor ogen, de discussie over de financiële en technische capaciteiten van het bedrijf "weinig terzake (is)" maar dat, hoe dan ook, de beoordeling die de minister heeft gemaakt niet kennelijk onredelijk is waar hij aanvaardt dat een "slapende vennootschap" met een maatschappelijk kapitaal van 6 miljoen frank en een balanstotaal van 5,6 miljoen frank, die in een wetenschappelijk verantwoord onderzoek zeer zwak scoort waarvan liquiditeitsproblemen worden voorspeld en het faillissementsrisico reëel wordt genoemd, geen quotum kan krijgen en aldus het quotum van de anderen verminderen;

4.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord herhaalt dat de beoordeling van de ervaring in de grindwinning een feitelijke benadering vraagt en dat zij, in feite, die ervaring bezit, meer bepaald in hoofde van haar bestuurders; dat zij in haar laatste memorie dienaangaande nog toelicht dat de participatie van de groep VAN ROOSMALEN, als notoir grindexploitant, voldoende bewijst dat de ervaring beschikbaar is; dat zij daar nog

stelt dat de grindwinning van bij de aanvang in het maatschappelijk doel van de vennootschap heeft gelegen, in die zin dat immobiliënverrichtingen, als "een exploitatie van onroerende aard" kan worden opgevat -zoals de exploitatie van steenkolen te begrijpen is onder de noemer mijnen, groeven en graverijen, eveneens een onroerende exploitatie- en dat nooit betwist is dat de grindwinning in het maatschappelijk doel lag;

4.4.1. Overwegende dat de mogelijkheid om onder bepaalde voorwaarden aan bedrijven een beperkt quotum van de toegelaten grindontginning te verlenen door artikel 16, § 1, derde lid, van het grinddecreet ingesteld is als een afwijking op de in het tweede lid van die bepaling vermelde regel dat de productiequota verdeeld worden onder de actuele houders van een vergunning voor de exploitatie van grind; dat die afwijking, zoals ook blijkt uit de parlementaire voorbereiding van het grinddecreet waarin gesteld is dat het de bedoeling was om nieuwkomers, dit wil zeggen bedrijven die geen "bewezen activiteit hebben in de sector in het recente verleden", te weren (zie de memorie van toelichting bij het ontwerp, stuk 565/1 (1991-1992), p. 7, het amendement-Didden waarin het toekennen van een beperkt quotum verantwoord wordt door de bedoeling om te beletten dat "bepaalde bedrijven planschade zouden vragen" (stuk 154/8 (BZ 1992) p. 4) en het aanvullend verslag van de commissie van het Vlaams Parlement, stuk 154/9 (B.Z. 1992), p. 19), restrictief geïnterpreteerd moet worden, wat betekent dat de voorwaarden onder dewelke de bedrijven een beperkt deel van het productiequotum kunnen krijgen strikt toegepast moeten worden;

Overwegende dat, binnen het raam van die strikte toepassing, de verwerende partij met recht de voorwaarde van "de ervaring in de grindwinning en de financiële en technische capaciteiten van het bedrijf" heeft opgevat als een voorwaarde die door de aanvrager zelf moest vervuld worden;

4.4.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij van de toekenning van een beperkt deel van het quotum geweerd is omdat zij zelf, dit wil zeggen als zelfstandig rechtspersoon, niet voldeed aan het criterium 'ervaring in de grindwinning (...) van het bedrijf'; dat de verzoekende partij verwijst naar de ervaring die aanwezig is bij haar hoofdaandeelhouders en bestuurders, en ook naar ondernemingen die tot een van de deelnemende groepen behoren, maar dat zulks, gelet op de beperkende interpretatie van de decretale bepaling ter zake, niet relevant is aangezien die ervaring in rechte niet aan haar toegerekend kan worden; dat de NV PRINVEST onroerende

goederen verhandelde en beheerde, dat in 1991 de groep VAN ROOSMALEN bij het bedrijf betrokken is geworden maar dat de BV VAN ROOSMALEN'S TRANSPORT EN HANDELSMAATSCHAPPIJ op dat ogenblik enkel gezorgd heeft voor de inbreng van kapitaal en de aanwijzing van een bestuurder; dat op grond daarvan niet aanvaard kan worden dat de verzoekende partij zelf ervaring heeft in de grindwinning; dat de verwerende partij, in het kader van de restrictieve lezing van artikel 16, § 1, derde lid van het grinddecreet, terecht de verzoekende partij heeft uitgesloten van het beperkt deel van het grindquotum;

4.4.2.2. Overwegende, bijkomend, dat de verzoekende partij ook geweerd is omdat haar balanstotaal 'slechts 5,6 miljoen' beliep; dat, rekening houdend met een maatschappelijk kapitaal van 6 miljoen frank waarover de vennootschap beschikt, moeilijk betwist kan worden dat de verwerende partij haar heeft aangewezen als een slapende vennootschap; dat de studie die de NMKN op 27 november 1995 aan de verwerende partij heeft bezorgd voorts aantoont dat, wegens haar liquiditeitsproblemen, het gevaar op faillissement van de verzoekende partij "reëel" is; dat dienvolgens de negatieve beoordeling van de financiële capaciteiten van de vennootschap niet kennelijk onredelijk is;

4.4.3. Overwegende dat het tweede middel niet gegrond is;

5.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het derde middel de schending aanvoert van het vertrouwensbeginsel doordat de NV ROPRIVEST, die in 1990 opgericht is om grind te winnen, in eerste instantie door de administratie gunstig beoordeeld was en dat zij toen, tezamen met een andere vennootschap, voldeed aan de voorwaarden om een beperkt deel van het productiequotum toegewezen te krijgen maar dat de verwerende partij plots haar visie heeft gewijzigd, waardoor zij het bij de verzoekende partij opgewekte vertrouwen beschaamd heeft;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat het vertrouwensbeginsel niet van toepassing is wanneer de verwachtingen die het bestuur eventueel heeft opgewekt niet gerechtvaardigd zijn, hetgeen te dezen het geval is aangezien de verzoekende partij kennelijk niet voldeed aan de decretale voorwaarden om een beperkt deel van het grindquotum toegewezen te krijgen;

5.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie betoogt dat de minister zijn visie gewijzigd heeft op grond van onjuiste gegevens en

dan nog zonder tegensprekelijk onderzoek met betrekking tot de recent verkregen informatie;

5.4. Overwegende dat een bestuur er op grond van het vertrouwensbeginsel toe gehouden is een bij de bestuurde opgewekte gerechtvaardigde verwachting te honoreren; dat, naar wordt aangenomen, het beginsel slechts geldt wanneer het bestuur, door een vergissing, aan een bestuurde uitzicht geeft op een voordeel en wanneer het bestuur over geen gewichtige reden beschikt om aan de bestuurde toch het voordeel te ontnemen;

Overwegende te dezen dat het grinddecreet het toekennen van een beperkt deel van het productiequotum aan zeer strikte voorwaarden onderwerpt; dat het bestuur de aanvraag van de verzoekende partij onderzocht heeft en aan de minister geadviseerd heeft de aanvraag in te willigen; dat die stellingname van het bestuur in de loop van het administratief besluitvormingsproces bij de verzoekende partij geen verwachtingen heeft kunnen wekken waar de verwerende partij niet zonder meer kon aan voorbij gaan; dat de minister, wanneer hij vervolgens op grond van aanvullende inlichtingen tot het besluit is gekomen dat de aanvraag van de verzoekende partij niet ingewilligd kon worden, het vertrouwensbeginsel niet geschonden heeft; dat het middel niet gegrond is;

6.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het vierde middel de schending van de hoorplicht aanvoert doordat de verwerende partij haar voor het treffen van het bestreden besluit in de gelegenheid had moeten stellen om haar standpunt mede te delen over de gewijzigde opstelling van het bestuur;

6.2. Overwegende dat de verwerende partij verwijst naar haar antwoord op het eerste en het tweede middel; dat zij daaraan toevoegt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift alleen maar herhaalt wat zij, inzonderheid betreffende de vraag wie -de aanvrager of zijn aandeelhouders- de decretale voorwaarden moet vervullen om een beperkt deel van het grindquotum te kunnen genieten, in haar briefwisseling met het bestuur heeft uiteengezet; dat zij ook stelt dat, aangezien de Vlaamse regering ter zake over geen discretionaire bevoegdheid beschikt maar dat zij alleen kan nagaan of de strikte decretaal gestelde voorwaarden vervuld zijn, het opnieuw horen van de verzoekende partij geen zin had;

6.3. Overwegende dat het middel neerkomt op de herhaling van het tweede onderdeel van het eerste middel; dat om de sub 3.4.2. vermelde reden het middel niet gegrond is;

7.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het vijfde middel de schending van het gelijkheidsbeginsel aanvoert doordat de NV DRANACO wel degelijk een quotum heeft verkregen hoewel de situatie van die vennootschap identiek is aan de hare aangezien het niet de NV DRANACO zelf is, maar haar zustermaatschappij BV HABOUWAAN, die over ervaring in de grindwinning beschikt en aangezien die vennootschap niet kapitaalkrachtiger is dan zij;

7.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat het middel feitelijke grondslag mist; dat zij daarvoor verwijst naar de nota's van de Vlaamse minister van Economie aan de Vlaamse regering waarin de volgende vermelding is opgenomen :

> "De N.V. DRANACO is sedert 1919 aktief in de produktie van grind en aanverwante produkten en beschikt als dusdanig over de know-how en het nodige materieel en materiaal om grind te ontginnen en verwerken. Bij wijze van voorbeeld heeft zij onder meer sedert 1991 een kontraktuele samenwerking met DREDGING INTERNATIONAL NV betreffende het verwerken en commercialiseren van zeespecie (grind en zand). Tevens stond zij in voor het calibreren van kanalen waarbij er grind vrijkomt, zij exploiteert tevens in onderaanneming grind in Nederland.
>
> Uit de balansen en resultatenrekeningen kan, mede doordat het bedrijf de nodige installaties te harer beschikking heeft, afgeleid worden dat de NV DRANACO de financiële en technische capaciteiten bezit die vereist zijn om in aanmerking te komen voor de toekenning van een produktiequotum in de zin van artikel 16, §1, derde lid, van het decreet".

7.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord blijft volhouden dat de NV DRANACO in de jaren tot 1965 een belangrijk handelaar en importeur van grind was, maar geen producent van grind en dat de ervaring inzake de productie van grind bestaat in hoofde van de groep HABOUWAAN, de "moedermaatschappij"; dat zij in haar laatste memorie nog stelt dat het aan de verwerende partij toekomt om te bewijzen dat de situatie van de NV DRANACO verschilt van de hare;

7.4. Overwegende dat bij de bespreking van het tweede middel is geconcludeerd dat de redenen op grond waarvan aan de verzoekende partij een vergunning geweigerd is, deugdelijk zijn; dat, met dat gegeven voor ogen, de vraag of een andere vennootschap mogelijk tegen de regels in toch een positieve beslissing

heeft verkregen niet relevant bij het onderhavige beroep kan worden betrokken; dat er immers geen recht bestaat op een gelijke behandeling in de onwettigheid; dat het middel niet ontvankelijk is;

8.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het zesde middel aanvoert dat het bestreden besluit slechts op 2 december 1995 in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt is terwijl overeenkomstig artikel 16, § 2 van het grinddecreet die bekendmaking uiterlijk op 30 november 1995 had moeten gebeuren; dat zij van oordeel is dat de in het decreet ingeschreven datum van bekendmaking "imperatief" is aangezien er een strikte timing is ingesteld voor de beëindiging van de grindwinning en aangezien de normen die ingesteld zijn voor de afbouw van de productie strikt nageleefd moeten worden;

8.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord stelt dat artikel 16, §2, betrekking heeft op een maatregel van orde waaraan geen sanctie verbonden is;

8.3. Overwegende dat overeenkomstig artikel 16, § 2, van het grinddecreet de Vlaamse regering de verplichting heeft om de tweejaarlijkse productiequota in het Belgisch Staatsblad bekend te maken vóór 1 december van het jaar voorafgaand aan de periode waarop zij betrekking hebben; dat die bepaling evenwel geen enkele sanctie bevat voor het miskennen van de ingestelde verplichting; dat, in het algemeen, de rechtsgeldigheid van een beslissing niet in het gedrang komt door de laattijdige bekendmaking ervan; dat het middel niet gegrond is;

9.1. Overwegende dat de verzoekende partij in het zevende middel machtsafwending aanvoert door dat zij een voortrekkersrol heeft gespeeld bij het instellen van vorderingen tegen het Vlaamse Gewest en dat zij met het bestreden besluit, dat afwijkt van het voorstel van de administratie, daarvoor door de Vlaamse regering gestraft is;

9.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop antwoordt dat de verzoekende partij niet bewijst dat het bestreden besluit ingegeven -en uitsluitend- is door andere motieven dan de planmatige afbouw van de grindwinning in Limburg zoals die is voorgeschreven door het grinddecreet;

9.3. Overwegende enerzijds dat, zoals blijkt uit de bespreking van het tweede middel, de verwerende partij deugdelijke redenen had om de aanvraag van de verzoekende partij niet in te willigen; dat, anderzijds, de verzoekende partij voor het bewijs van het middel niet verder komt dan een bewering die uitgaat van een door haar gemaakte veronderstelling; dat, bij gebrek aan concrete aanwijzingen aangaande de malafide intenties van leden van de Vlaamse regering, het middel niet kan worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien september 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**